

som Forslaget nu foreligger, er det tiltraadt af hele Udvalget, og det er kun under denne Forudsætning, at jeg er gaaet med til det. Jeg kan ikke andet end sige, at der kunde være naaet en hel Del mere, men det er jo altid bedre at opnaa noget end slet intet at opnaa, og jeg tror ogsaa, at Forslaget i den Form, hvori det foreligger, vil være et meget brugeligt Grundlag. Et lille Mindretal, hvortil jeg hører, har ganske vist, som udtalt i Betænkningen, ønsket at gaa noget videre, idet der er andre Sygdomme, der ere lige saa smitsomme som Lungetuberkulose, og navnlig forskellige andre Arter af tuberkulose Sygdomme, som vi kunde have ønsket indbragne under Forslaget. Ligeledes have vi meget ønsket at faa offentlige Skoler draget med ind under Forslaget. Men da det under Forhandlingerne i Udvalget viste sig, at der ikke kunde naaes et Flertal herfor, have vi slaaet af paa vore Fordringer. Jeg skal som sagt tillade mig paa det bedste at anbefale Forslaget, saaledes som det foreligger. Jeg tror, at der kan opnaaes særdeles meget derved, og man kan jo saa, naar Epidemiloven udløber i Aaret 1900, altid gaa videre. Med Hensyn til den ene Paragraf, hvorom der er Dissens, nemlig om, hvorvidt Staten skal udrede $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$, have vi holdt paa $\frac{3}{4}$, idet vi have ment, at det var heldigt for Kommunerne at faa ja meget som muligt. Og vi have ment, at den Paragraf i Epidemiloven, hvortil der bliver henvist, er saa ledes affattet, at der kan være Tvivl om, hvorvidt Staten derefter skal yde $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$, og derfor have vi ment, at det var rigtigst at tage saa meget som muligt til Førdel for Kommunerne. Hermed skal jeg anbefale Forslaget i den foreliggende Stillelse.

S. Sage: Det Mindretal, som har stillet Vædringsforslag, gaar blot ud fra, at naar det i den nugældende Epidemilov er fastsat, at Staten og den paagældende Amtskommune eller Kæmnerkase skal dele Udgiften halvt, bør ogsaa i dette Tilfælde, som er ganske analogt, ganske det samme Tilfælde, den samme Bestemmelse vedtages. Hvis man en Gang finder, at Staten skal have $\frac{3}{4}$ eller det hele, saa bliver det en Sag for sig, men saa længe den Bestemmelse gælder i Epidemiloven for Desinfektion, at Halvdelen skal bæres af hver af disse 3 Parter, forekommer det rigtigst Mindretallet, at det ikke er konsekvent, og at det vil kunne medføre praktiske Ulemper, om man ved denne Lejlighed ordner det paa en anden Maade; men naturligvis har Spørgsmaalet ikke større Betydning. Lige over for det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgfreds (Rørdam)

maa jeg udtale, at jeg ikke vil berøbe det ærede Medlem nogen Glæde eller Ære, men jeg kan dog, naar han saa stærkt fremhævede, at det var ham og hans Medforslagsstillere, der vare Skyld i, at vi fik dette lille Forslag, ikke se rettere, end at det Forslag, der fremkom fra det ærede Medlem, var et Forslag, der ikke kunde bruges, saaledes som det ogsaa blev paavist, og det, at det ærede Medlem selv fuldstændig har forladt alt, hvad han falder Rødet i sit Forslag, og kun ladet Skelettet blive tilbage, synes mig ogsaa at tyde paa, at han selv ikke har nogen Tro paa, at der var Sjæls Føde paa den Skop. Naar den ærede Minister dernæst har benyttet denne Anledning til at udvide de gældende Bestemmelser en lille Smule, saa kan man ganske vist sige, at det ærede Medlem er Anledningen dertil; men jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Æren for noget som helst. Det hele er jo omtrent kun den nu bestaaende Tilstand, der udvides en Smule.

Rørdam: Jeg skal ikke disputere med det ærede Medlem mere. Jeg vil gerne overlade Æren til enhver, ogsaa til det ærede Medlem, hvis han mener at have Æren for dette. Jeg vil dog hævde, at naar Ministerens Lovforslag kun havde en eneste Paragraf, og vi her have et Forslag paa 5 Paragraffer, er Forslaget ikke ganske i Overensstemmelse med den højtærede Ministers. Skal vi sammenligne det med noget, maa det nærmest være med det Forslag, vi have haft den Ære at forelægge; men, som sagt, Resultatet er godt, og det er jo Hovedsagen.

Meyer: Det er jo ret hensigtsmæssigt gennem et Lovforslag at møde den Fare, som Lungetuberkulose indeholder. Denne Sygdom er jo ligejøm saa mange andre Sygdomme i høj Grad knyttet til de sociale Forhold. Det er sikkert, at sociale Misforhold skabe hygiejniske Misforhold, og netop Lungetuberkulosen maa i høj Grad siges at være knyttet til de fattige Hjem. Naar jeg har sluttet mig til det Mindretal, der kunde ønske at gaa videre, er det ikke, fordi jeg tror, at man gennem Lovbestemmelser vil kunne naa til en virksom Bekæmpelse af Tuberkulosen. Det kan kun ske gennem et betydeligt Fremstødsarbejde, der ikke gøres i Løbet af nogle faa Aar, men kun ster gennem en stadig fortsat Udvikling, hvorved det lykkes os at blive Fattigdommens Byrde frit. Ser man paa de Forhold, hvorunder Arbejdere og Smaaafolk i Almindelighed leve og virke, vil man saa Bliftet op for, hvil-